

dicto hinc absiper tam mater. Si contingat quod ad suam etiam herit
cum frater infelici, id est quoniam distinctionem obtinuerit hoc non est
quod potius est only ratiōis pendiāt. Ita scīe tantum, quod nihil totū
est only ratiōis sed datus in illa ita seprante.

Igitur 7° Ita si p̄t libere fingere alium
deum impossibilem perfectionem in deo: quod nec p̄t libere fingere
only ratiōis virtus impossibilia. A minor datus ante negata tam
diximus quod in deo sit summa bonum in iudicij oīn constat-
em, et perfectionem exigitur, et p̄t illa fingere perfectionem
admiratorem quod inveniat inveniat in in deo: Quo alio impedi-
tista in haec similitudine regognoscit, id est p̄t illa fingere unum
impossibilem metu, et perfectius aliud, libet p̄t fingere alium
deum impossibilem que perfectum alius deus perfectus.

Igitur 2° et fallitur negatio aīy. Sed in statu
nisi p̄t exhibitari metu aut perfectius in deo tamen deus
inclusus in perfectionem exhibitabilem. quod diximus aīy nisi p̄t
exhibitari metu aut perfectius in deo perficitur, et quod habitationem
in possibile et reali deo, nisi p̄t exhibitari metu et per-
fectius, quod sit impossibile et tantum habens in similitudinem, ne-
go ergo p̄t libet p̄t fingi aliud deus que perfectius sine finitu est
tunc tunc p̄t fingi aliud deus perfectius, et in mea delegacione
perfectio dñe, quod fingatur aliud deus perfectior quam p̄t fingatur
aliud deus que perfectius, et tu nō admittis sine absurditate: quod
ita. si p̄t fingi similitudine aliud deus, qui nō habet similitudinem
impossibilem et quod nō ratiōis cognoscitur sit perfectio, et si de aliud
figmentis in possibilius, que errorum sine dubio patet ap-
peletur, et a apprehensionem libere sepranti.

Secūlū 2°

Sed sit omnis rationis.

20 Enī ratiōis locis definito cuius totum est pendiāt
aliqua ratiōis

ab operacis illius scientie tantum. per partem scientie rei publicae
et dependentia reali officia, et subjectiva propria, per una
ratio in illis effectu in rebus subjectis propriis in illis. De rebus rei publicae
autem et officiis illius qui non pertinent ab illis, per ~~subjectum~~ realium
comitium in rebus propriis per qualiteram rationem regimur etiam entia
realia, quod sicut pertinet ab illis scientie ut cognoscant, non in gen-
erent rationem scientie ab illis, quia est per se aliud cuius
realibus, neque aliquant reali esse apti, et possunt aliquant
supposita dignitate.

21. Sit unita ratio illius entis rationis quod appetibili-
tatem conceptus in eisdem cognitis ad hanc operationem omnium
in illis. per ea officia entis realis quod rebus potest expiriere contig-
uit in eisdem cognitis ad hanc operationem ratione a priori: quod
officium entis rationis quod omnibus tantum potest expiriere in illis, contigit
negro dicitur cognitabilitate. Unde illa pars definitionis pertinet ab illis,
cognenda est de dependentia appetibiliatis in eo de auctoritate, sicut defi-
nitio signi — quod significat aliquis potest significare de rebus appetibili-
tatis in eo de auctoritate, per multa dantes auctoritas signo, quod au-
toritate in dulcior poterit in cognitione, sed potest dulcere, id est hanc
repercussionem in auctoritate, in auctoritate 2.

22. Sufficiet quod affirmatio rationis quod appetibilitatem in
pertinet ab illis, sed potest expiriere auctoratum et per ea officia
realis conceptus in pertinet ab origine vel est posterior illa quod appetibilita-
tem. Tunc potest quod appetibilitatem: Ratio rationis ista haec operatio
potest et potest hanc operationem auctoratum: quod potest quod appetibilita-
tem auctoratum pertinet ab illis. Dicendo ita enim in pertinet ab illis quod
meritorum appetibilitatem vel quod auctoratum in implementatione in tripli, tertio;
in pertinet ab illis quod officium potest in ratione rationis nego hoc.

23. Et breviter res in operacione, per ea officia
realium inadspicit quod meritorum appetibilitatem, et in implementatione in tripli,
in pertinent ab origine in. Si tamen adspicit ut officia conceptuarum, non de-
pendent ab origine, ut a loco de jure in metto; ita id officium entis rationis
negotio.

15 sumatur ut etia entis ratiō potest legende esse ab illis
potest, sicut etia auctiō entis ratiō legende ab illis auctorope-
rante, qd etia potest et etia auctiō nō nisi dīguntur nisi
tandem qd huius potestibat, sicut et auctorope.

24 Aliq 1° cognitio habet suam in logica
reali: deinde in dīguntur atab cognitio qd in reali. Con-
sistit qd cognitio effici potest ab illis mediante cognitio reali. Dī-
pendentia effici potest trahit trahit reali: qd Dīgo nō sit su-
mum in cognitio reali, ut in alijs tibi explicitur, ut in alijs tibi inde-
bet negari et min, qd cognitio in ostium cognitio ab illa reactio-
nem et explicit in logica qd haec explicitur tibi implicit et illaten-
tum alibi locutione de explicit min, in quatuor premissis, tibi qd expon-
it 50.

25 De comparsion. De dīguntur nō effici dependet in
proprie et dependentiam metaphysicam tenet, proprie et per depen-
dendam reali regi, neque in cognitio qd nihil proderet ex
ratiō, alibi ratiō cogit in illis. Tali ratiō dependet igit ab illis
metaphysicis objectis, et cognitio in logica, et ratione nō potest depe-
ndere alogico illis cognitis.

26 Si qd huius logi est ratio, sequitur in cognitio
et potest alogico dependere, ut nō dīguntur potest explicitur alogico
nō cognitio. Alioquin qd huius logi potest cognitio, sicut dīgo
ratio nō est huius propositio. Proximū est huius ratio, qd quid effal-
ta. Huius dicitur probatio subtiliter, nam huius ratio dīguntur cognitio
explicetur alogico potest in explicitur huius logi sicut dīgo, qd in hoc huius
est dīguntur, in qd explicitur qd etiam, illes huius logi est huius logi
nam cum dīgo in dīguntur ratio cognitio, ad hoc enim est hoc est
debet nō qd potest explicitur alogico qd etiam. Si dīgo ratione
stām utiqz ē in cognitio enī ratio vero qd potest de enī ratio cogni-
tio. In dīguntur, si huius ratio dīguntur qd huius nam ut ille potest illi con-
siderare definit cognitio enī ratio.

27 Aliq 2° ratio potest et ageret quid x^o operari in
+ et aliando

restabat in ea ut dicitur entia rationis ut non dependent ab operacione
ithey obtine tantum: sed pro minor, quod dependet ab operacione ithey solum
separata in alijs singulis ithey: atque ithey et aquitudo in separante in alijs
singulis ithey, sed restabat in via potius procedere: sed. Et 2° negatur
rationis, quod tales rationes in separante nec fringunt ab illis, sed restabat na-
ris sicut in alijs cognitionibus voluntatis cognoscere & alijs ob-
dat quod in cognitionibus aliis obtineat eandem cognitionem que rationes hie-
cunt, quod rationes ex quod sit restabat post operationem ithey in via voluntati-
onis entia rationis ab alijs & fringunt nec regunt ab alijs aut ithey. dicit
Concordia est entia rationis minorum reguntur, non multum reguntur minorum.

Dicitur Rest 2° datus noster dixerimus non non dependent
ab operacione ithey. Sunt invenientes, cordes, mediate regnominas-
tis et viae gloriae in eisdem sicut et aliqui degradant mediatam
aut ithey in eisdem quod reguntur sensato aut sensibili in jactu deponen-
tia mediate, sed rupit quod sit reguntur, et restabat ratio in alijs
explicativa invenire in alijs aut ithey, ut si vel non quod estiamus de
mediate nec mediatis in inferioribus possit in alijs alibi ratione expi-
ca a priori et ita facilius ithey rationes, ad aquitudo in eo X^o han-
tum solutionem sunt entia rationis & non entia rationis. Non nisi tunc
sunt cognitiones de genere placentis si restabat et existat in alijs ag-
ratis.

Dicitur 3° Datus post se 1° datus. Si tunc dixeris
sunt gaudere spiritus in pretio & expensam separantem ex ratione.
Id tale ex parte non dependent ab operacione ithey. Quod est rationis in
alijs et operacione de generatione ab illis. Hoc noster quod taliter ob-
represerat ex ratione, I factum adde, et in alijs illis crederis, aut
alibi sensu grande velut ithey in gratia eiusdem. Longe in ex ratione
est illi dependent et in alijs illis, et tunc reguntur in alijs spiritu ex-
pliicas, quod proponitur aucto ithey, et illi potest in concisa, aliis
est impossibile talis spiritus, sicut aliis dilatatio de sua corpora re-
verti non alio.

Dicitur 4° ex ratione huius suorum opinionum inveniam
Si ithey post gaudere alijs inflatione ex parte, regunt a priori
mentem.

imaneo: quod I enriacij maneat extra illum in potest ad illa alij pere
duam ex pietate expeditam. dicitur enim istud in potest pascere alijs qd
tum inservit optime sed qd cum imfusione ruror, lodo; in pot
alijs reprobare preterea. Mihi ex pietate inservit nego nisi
et tam. Diffutilem huius aegi solutionem hie dicitur tunc a^o 4° et
dicitur 2° a^o 1°, ubi late discutimus lodo. qd huius sit explicatio
obis, et nit omisimus ex pietate inservit id uti, qd e pietate in nam
tali ex pietate in qd fratre queat ab ipsa via usq; ad laicis.

Subiectio unica.

Resciumur quibus sin^t nobis possunt.

3 1 1^a In a^o c^o aliorum temporum auctoritate
Huius denique ex parte restabat in Lixi cognitio et amato ab
eius istud et usque in entia ratiis fratres probant 2° qd aegi istud
e ratiis, sine aegi ratiis: qd huius ad locum fecit ex ratiis. Dicunt
tamen qd ex ratiis e istud qd necessarium potest ex parte aegi, aegi
in cognitio: ostium cognitio, istud denique qd quoniam sit ex parte
a p. p. qd huius aegi denique ex parte ex parte aegi inde
to Cognitio, tunc erit ex ratiis, si qd denique ex parte, qd huius
ponens dari, sed qd denique inservit, quod supponit impossibilitatem aegi.

3 2 Probant 2° dicitur utr e enriacij: et fratre
venit ab eo aegi istud ex parte: qd denique ex parte sunt entia ratiis.
Huius aegi jam respondi a^o 2°. Nequit huius s^o q^o ne cognitio Primum
et Primum cognitio ame consipit in ead entia cognitio, et totaliter
ratione rationis auctio altera in pietatum: qd denique Primum cognitio
consipit in ead cognitio nihili intela, et Primo ex parte; cognitio autem
qd realiter existit ex parte aegi: qd a^o c^o ex ratiis.

3 3 2^a In a^o c^o aliorum qd ex parte facient potest
Utratu et Arriago, alio lat. hoc tunc ex ratiis non aliud est enim ex
realiter cognitio in loco et tempore, in j^o e^o; probant potest dicitur qd Primum
Twist et aegi diluc, Primum surrit, cursum huius erit ex ratiis, et
ex ratiis

et talij curay göt abis expare agr. gi ex eo a' eny räby qui
explicat concilij ubi n'c'. Hęgo mai et talij curay abis' potibyligj
sive antiquis ut potibyl sine fundendo apostolikē et in potibylitē
num gön' eny räby, d'göt expare agr. si tñ concilij censum Pii
ut in potibyl, tunc faly eny räby g' quicq; in ita regis alijs inga-
lile fictum, talis regis et expar.

3 4 Rejulte hoc 2° In 1° ge alij Dei in ergo-
sibyl d'göt in loto et tempore in q' existit üng Dei, e' eny räby.
Ist' istity Pii Thoro ubi a' Dux et hirsungul sita sunt entia-
räby: gi' e' eny räby in concilij in entitate reale d'göt ubi n'c' 2° ge
eny reale abis sit I göt heim ic' phibyl reale agr. sit in heim
in hoc tempore & loto; eny räby e' dux q' nato nro sit ne johes
ic' reale phibyl agr. gi' eny reale d'göt ubi n'c' n'c' eny räby.

3 5 3° Sn a' patij Abbot in Lanojne statu
d'göt 3° Cag. 7° abscondit eny räby e' entitatem fictam, quod repre-
sat entitatem uiam, et nro q' hagdus induit pastorem regis e' d'göt
regnum Regem, et eo nro q' uelut nro regnum d'göt ad signandam
natum e' nos fictio regnum natum uaram. Prohant q' q'nd' caligis
juuenum alatum ad signandum angeli Ifforum caritatis confitum
ad signandum Patronum Generum, talij juniorum et seniorum sunt entia
räby, signit sunt entia ficta, que recipiunt entia illa. Hęgo abscon-
dit 1° ge talia entia sunt realia ut sit 2° q' superficia e'
talij deputatio in uno ente ad signandum atque, q' plurima fictio
räby sine tali deputatio: gi' sit abis fictio si ibi concilij et sit in-
potibyl potis ic' eny räby signary atque, n'c' imponebit e' ölby enti-
byl räby, d' multa point fieri sine ea fictione ad signandum atque.

3 6 4° Sn a' patij Verba abscondit eny räby
fieri p' junium Etiam affany istam fictam int' gräsum et hirsungum
ut in hoc p'goticie Dux e' logij, in q' nec Regnes logij sunt entia
räby, sed ista d'göt ficta et impossibilis int' illij. Sed negativa-
tum p' 1° et eny räby göt it' fieri p' agerentipm: ijsn
p' istum triduum. 2° in hoc gräse Regnes e' räby fit eny
räby

ratio, et tunc judgmentum est affirmatum, nec ut afferit id est fit-
ta, immo negat id est fitta, quia talis ea ad ministrum in congregacione
omnis ecclesie ratio.

3. In 2^a afferim pedimenti dolent enim ratio consti-
tuere in istate fuisse unius enim ratio regis quod longius servitum est ac-
tum regnum; Tunc respondeamus. Hic auctor, quod tam modice
quoniam velut et rubea dant auctor, et hoc est istate fissa sit nunc impudicatio
et fatidum tunc entia ratio est iste fuisse quod istate fissa, sed est quod fuisse
nascitur istate, ut proxime vidimus.

Secundus 3^a

¶ namque affini debent omnium in portio nis dis-
sum ab aliis personis quod sit ens rationis?

3. Tunc quodque a 4^a quod longius entia ratio de-
finire nobis optinet tunc sole unitate personam ita tunc afferre, an
namis deficiat ex parte dicti longius considerat aliquid in possibile ratione ad ista
ratione ratio? Dicatur prolegomena. Nihilne et aliae agunt gressu con-
sonante dicti 1^a sectione 2^a a^o 2° dolent in igitur longiora enim
ratio non rite est quae dicti gressus impossibilis, quia in affectionibus
rationis sicut quiete est ratio, quod in possibile est possibiliter sit causum,
sed ex parte aut atque ratione quam hinc sit causum, quod sunt
unitates realis et possibilis. Unde aportant hic dolentes enim ratio
exigere ante operationem istius. Hoc tunc in 2^a resoluta maneat, ut
pote que est 3^a definitionis causa entia ratio, igitur.

3. Tunc 2^a date omnium singulare adegit dicta
ab aliis possibilis quod sit enim ratio. Ita et hoc gressus consonans
ratione 4^a a^o 2° quod est impossibilis est aliis Deum. Non
potest, et 4^a persona Trinitatis est singulare, non expostio ratio
est possibilis realis, ut pote que longiora infra sunt Dei, et in per-
sona Trinitatis. Tunc aliis Deum et 4^a persona Trinitatis impo-
sibilis.

vidit ut sunt hæc compositione sunt entia ratiæ, siquid sit operis
entia ratiæ dicitur quod est pars operis ratione in illa deinde sunt
dicta ab eo deo possibilis, ut p[ro]p[ter]a p[otest] sit: quod dat omnium singulorum possi-
bilis dictio ad dicta ab eisib[us] possibilibus quod sit ex ratiæ.

40 Expositio q[uod] haec propositiones sunt i[n]e - Dux viii
viii in eis aliud dux factum, sive dicitur ad dicta a deo facta in
deo in datus 4^a persona: aliquid ex eo i[n]tendit i[n]e q[uod] in 1° gratia regnat
aliud dux factum dictum ad dicta a deo i[n]o in 2° regnante
et 3^a persona ad dicta ratione aribitry, que defensio datur in deo, aut in ea
propositiones ad dicta i[n]e, sed sunt falsa, q[uod] nulius arbitrii admittit.
q[uod] dicitur ab aliis propositionibus regnat ex parte ratione dicitur ab aliis singu-
laria in possibiliis ad dicta ab eisib[us] possibiliibus quod sunt
entia ratiæ.

41 Rint aduersarie de h[oc] q[uod] possibilis regnare ex
pe[ri]p[he]t i[n]to minime deum et i[n]o gratia in h[oc] excludente alium deum,
et h[oc] regnari minime q[uod] ratione trinitatis regnatio in deo excludente
et in rationem. Tu 3^a 1° q[uod] talis propositiones sunt falsa, siquid negant
de deo et de trinitate gratia que datur indeo, et in trinitate di-
care autem q[uod] talis propositiones sunt falsa a dictum factum et excludente
et in 2° et evident q[uod] ego possum contigerere deum factum inter
dei i[n]o tu ut ad dicta ratione aribitry a deo i[n]o, sicut possum contigerere
et in 3^a rationem trinitatis in h[oc] aliquid i[n]e q[uod] est, sed ad dicta ratione
arbitry, quod de falso datur: q[uod] ego ita possum contigerere non
me nisi q[uod] talis negaret: q[uod] i[n]o talia obiecta sunt singulare ad dicta
ratione ab eisib[us] possibiliibus a magis certa et evidenter.

42 Dico 2° omnium q[uod] h[oc] dictum ad dicta a possibiliis
quod ex ratiæ ita pater bonorum factus a 2° 3° p[er] 1° q[uod] in h[oc] possibiliis
deus factus a 4° et 3^a persona trinitatis sive dei uero datus omnium
deum sive compositione ex deo factus est et 3^a persona factus q[uod]
quod omnium ex ratiæ. Deinde dicitur ad dicta ab eisib[us] possi-
biliis ut supra gloriavimus de deo factus et 3^a p[er] q[uod] sunt
q[uod] ignoramus tale dictum. q[uod] hoc probat nam dicitur

ut p[re]dictum dicitur doam patris Cato[n]i.

43 Porbat dicitur in his p[ro]positis h[ab]et a legi
potestus et iuris d[omi]ni obit[us] gloriae m[od]estia p[re]dicta
antecuratio dicitur adiutorie ab iure potestus. Ex parte q[uo]d regius
audiret p[ro]positus dicitur istud non est legem, sed legem,
non habet est legeum. Tu h[ab]es et legi, h[ab]es et legeum. Et legeum
istate p[ro]positus eum entia impotestia p[ro]p[ri]etate dicitur da-
re possunt a p[ro]p[ri]o: q[uo]d regius haec est q[uo]d dicitur Chimericium ha-
bitum et legeum impotestum; q[uo]d ista in longiori p[ro]posito forent
nra. Certum autem esse falsum.

44 H[ab]et legi p[ro]positus legi de haec p[ro]positum in
illa gratia h[ab]et legi tunc uult int[er]acti legi uenit h[ab]et imidiate
legi et h[ab]et sicut entia potestia, deinde nra agere futurum
de talib[us] gratiis: q[uo]d latum q[uo]d e[st] ergo rati[on]e nra dicitur a potestus.
Coniecta nra dicitur legi et h[ab]et aliunde sunt entia potestia
et dante agere q[uo]d latum legi et regi p[ro]positus regi regi
de h[ab]eo dicitur gratia tunc de haec p[ro]posita nego. q[uo]d regi regi
tale insula, et p[ro]positus int[er]acti, et de cunctis istis Chimericis
deo Chimeriley o legi et h[ab]et sicut regi regi, alio longiorum
latum deha gratia regi regi adiutorie ab iure potestus.

45 Suntq[ue] illa p[ro]posita h[ab]et a legi equisimile
h[ab]et — h[ab]et a legi alogia: sed in haec nra regi regi ista
Chimericam ex parte dicitur q[uo]d nec in haec p[ro]posita. P[er]missor[um]
h[ab]et gratia h[ab]et alogia a latum p[ro]positus alio istud non Chime-
ricam Tu solus haec et legi et per haec p[ro]positum ad minister
dignitatis p[ro]positus et dicitur — h[ab]et a legi alogia in h[ab]et pro actio
alio istud non Chimericam Tu solus haec et legi et legi
est ad minister liquidam in h[ab]et haec negoti obtemperare q[uo]d
latum p[ro]positus. Si autem haec p[ro]posita istas in essent p[ro]positi p[ro]positi
remoto si sit in haec p[ro]posita.

46 Dicitur datus nisi nego min et am p[ro]positi
q[uo]d ut ingredi p[er]mitte Cato[n]i nra q[uo]d in haec gratia h[ab]et a legi alogia
ex p[ro]posito

expie obi regiata in obito istis Chimerila int' locum et legi-
son, liquit in eo affirming int' locum et legidem datur dictionem
deon aut' est affin' expie, atque impunit' negare obitatem et dictionem
et istis et doria agnoscere; unde regiata expie obi in obi
et istis Chimerila quod ex thoro ab hoc et legide et dicitur
digniss' et legida, et aut' regiata expie obi in obito istis Chime-
rila quod inoblit, et dicitur — hoc in digniss' et legida, et in locutione
postea et dicitur. Nec dicas in dicta praece h' digniss' et legida sit
in obito regiata expie obi istis non quod ex thoro. Atque in
aperturam q' rati' istis non est impunit' q' regiata istis Chimerila
tunc impossibili'. Sapere q' in illa praece h' digniss' et legida sit
expiatio, q' regiata in obito istis filia exulta, negat hanc
et factione expi' rati' h' q' in h' sit regiata aliquod filium
in obito, et inoblit, ad hoc ut dicitur tunc ex rati' dicuntur
h' s' alii fore nesci' daretur aut' aut' quidem tamq' q' quem infor-
met ex rati' h' s' liquit fore q' aut' aut' quidem tamq' et sic extundat
in obito ex rati' Chimerilam tunc ex rati' s' et factione ex rati' rati'
impropria, tunc minella et rati' q' de facie ex q' talib' q' de
et inoblit regiata obitatem filiam.

47 Vir h' et legi' p' tunc expi' ad inoblit' digniss'
q' in illa praece h' digniss' et legida sit regiata expie obi affi-
h' s' et legida tunc alia istate Chimerila regiata in obito con-
cep' aut' nego locum q' h' dom' q' tunc effici' digniss' et legida
est q' tunc effici' extundit istate int' le et legidem, sed
tali' istate in' est potissimum q' extundit istate impossibilis q' rati'
affit dictionem obitatem unde locum et legidem h' aut' et legi'
q' rati' expi' extundit istate impossibilis, tali' aut' regiata
in obito tunc inoblit' can' obitatem.

47 Imperas q' in' est h' obi' — h' est legi' q' rati'
q' h' et in' q' rati' conformata tunc obi' — sed talib' q' rati' obi'
mappa tunc obi' et q' rati' q' not' obitum tali' q' rati' est h' et legi'
Chimerilam int' le istate: sed h' et legi' Chimerilam int' le istate

fuit thimerito: go. Hego illatio, et negata min 1° bidijdy
 gi nisi 2° action talij gijtoij e hi et legij thimeritum intollerabile
 scilicet ut huius dicitur inter se ut huius lumen thimerito nego; et igitur talij
 gijtoij falsa, ne go aperte italem thimeritum int lumen et quidam
 thimeritum; in hoc enim potest esse uia, sed go aperte uia et readerit italem
 int lumen et legidem, sine uia non thimeritum, qd n dat uia et re-
 abit istius int lumen et legidem, si de hi et legij sumantur uiae et re-
 abit annullari, tunc et contulit thimerito: Tunc et 2° dicitur
 et at e' uia go aperte uia italem int lumen et al, et 3° gijtoij falsa
 et at aperte italem thimeritum, qd n dat istius thimeritum int
 lumen et at quidem non sumantur. Ego go falsa illa gijtoij h' e' legij,
 qd aperte italem int lumen int lumen et legidem uia non. De aperiendo con-
 siderem in regis lumen et legidem uia, si h' est legij nq in lumen
 considerem, deinde regiante illa in regiante nq intollerab, et 3° falsa gijtoij dicit
 lumen et legidem uia tunc cum italem aperte gijtoij agi, qd aperire
 possibile. Nec dicitur aperte lumen et legidem agi, qd regis lumen et legidem
 agi. De aperiendo quidem et legidem agi, tu dicitur nq legij agi uia
 et negras ibimus et 4° agi, tunc nq finge et agi ut pater et legidem,
 2° agi pater et legidem, et 3° falsa qd dicitur, qd negras ibimus
 et legidem, Tu dicitur nq falsa qd dicitur, qd negras ibimus et legidem,
 ueritym et falsitym gijtoij tot invenitur in dicitur, qd laude ad uere.

4° Dux 2° qd aij istius qd dicitur uentori fuit obi impote-
 bilis optime possunt ex parte obij possibilius, qd nrum dat lumen
 impotibile tunc similius tunc. Optimum adiutorij dicitur apotabile, qd
 sit expriam. Hego aij go hi aij hi et legij, si ut huius insula ex-
 jo obi et legide, sine dubio hanc obi impotibile, go hinc qd obi
 lumen et legidem insula ut falso qd quid est impotibile, si in tale lumen
 est potibile talij gijtoij est uia, qd nemo dicit. Deinde dicitur
 Dux et excludit alium dum explicari nq pot sine eo qd antiligat
 ex qd obi aliud dux impotibile, si in expiato de obi Dux nq
 est via gijtoij, stat hoc Dux excludit alium dum qd ut
 1° falsa et 2° uia nro responderet explicatio aliud gijtoij
 quod

q[uod] extitit in cogitatione sua et involuit in falso.

S 1 Sicut et sequitur de intelligibili et non intelligibili.
et sic nec intelligimus in intelligibile, nec coniungimus in intelligibile; q[uod] si
sequamus de in cogitatione a tua mente coniungimus, alio modo in dictione
impossibile in nobis illay q[uod] enim est in intelligibile q[uod] tunc q[uod] in possibili
q[uod] in intelligibile est illu q[uod] in potest. Solpi: q[uod] nec intelligit nec coniungit
potest. Et illo sequitur q[uod] isti in est in intelligibile nec inconceivable q[uod]
in cogitatione. Constat q[uod] sic formamus nos, iudicium — impossibile
est alio entity. Ut ratiocinatio q[uod] in sit possibili et impossibili que in sit
potens et negativa: et si n[on] intelligimus ex parte dicti difficultate possibilis
et impossibilis. Et apostolus ex agnoscit: q[uod] est ergo diluvius impossibilis est
aliquis Deus, impossibilis est hoc sicut nec coniungimus dictum ad eum, ad eum
et negare possibilis est.

S 2 Hec min. et ratiocinatio in intelligibilem in
signata a illu q[uod] in potest intelligi in aliis signata. Credo, et illu q[uod] non
intelligi in aliis exercitio. Neque enim, et id videlicet de incomplicabilitate q[uod] in in-
telligibile in aliis signata. Ide q[uod] apostolus dicitur in posse intelligi potest intelligi
in aliis exercitio, dum potest illay frangere significatum. Ceterum in ipsorum
intelligibilius non est possibili. Hoc potest frangere possibiliter ceterum
ceterum in ipsa impossibilius haec dicitur Dei L 4° glori.

S 3 Expositus haec cogitatione plista in ipsa charta — q[uod]
in libato ratione q[uod] quia q[uod] potest nescire licet scire in aliis signata
et non intelligi a se dictum, et tunc in aliis exercitio licet te ipsum q[uod] non
est neque te habere ratione. De ipsorum significatib[us] et impossibilis. sed est in intelligibili
in aliis signata. De q[uod] videlicet a nescire illu potest. Tunc est significare in aliis ex-
ercitio q[uod] potest illay frangere in ea nam significatum q[uod] in dictum non
est significabile. Tunc est hoc cogitatio in intelligibile in potest intelligi ap-
petit ratione, nam significatio sine dicto est impossibilis: q[uod] significatio in aliis
exercitio intellatur que sit est in intelligibili in aliis signata.

S 4 Ad compunctionem De L^o regno min. q[uod] in talibus
coniungimus dictum apostoli et impossibili, a possibili et negativo
et q[uod] in dicto ratione nec est possibile ita dictum, id est res ablatione
natura

266

nova fringimus entia ratiq; Sicut fringimus entia ratiq; pro
fringimus entitatem reale existentem quod vel sit creatura in
realitate, vel signum vel qualitas de ea quod est chimerica talis
entitatis. Dicitur propter 20 falso iudicium hinc gaudi potissimum fini-
potissimum, possum et nego, sed non dico. Hoc ergo expatet
bonorum, probabilitas quidem, sed ad insufficiem factum n° 50.

S 4 Dicitur 2° et taliter supponi falso in maiori
domi in intelligibile & in longitibile de operatione, nolum enim a
asignabile obtinere & impetrare quod non sit intelligibile auctio-
nem sive illud, sicut nulum est obtinere assignabile potissimum
impetrabile ceteraque quod in possunt veritatem autem nostram illud, ex quo ait
quod nulla illud possunt veritatem sequitur manifeste esse intelligibile a nobis illud
in eo sic in quaestione pertinet tales autem. Unde oportet ostendere et impo-
nere hoc sunt intelligibilia a nostro illud tam in aliis exordiis quam in aliis
signatae rationes quaeque et probantur.

S 5 Quoniam non dicitur aliud obtemperare in intelligibile & in conte-
ntiole via nostri illud intelligibile in possit a nobis illud cognoscere & comprehendere, et
quod statim perfetta in eo quod in puro significando a nobis cognoscere possit
imperfetta, si enī illud est in possidente de illa cogitare sicut in possidente
cogitare de hoc illa illud, qui est intellectus alegorice unius partium obtem-
perans, de qua non de alio, ut ex professo examinanda vicius haec dicitur
et est in creatura efficiens inseparabiliter ad signandum exceptum.
Igitur sicut sibi nulum autem est diffidere quod hinc huiusmodi inveni-
tur ista nostra illud nulum autem est diffidere quod hinc huiusmodi
obtemperare in intelligibile. Sed illud nostra potest hinc autem taliter dicitur
huiusmodi ista obtemperare que pointat aliquid nulum potest significari obtemperare
sit in intelligibile via recte illud taliter quod ad alios pertinet.

S 6 Dicitur ex eo quod nos per illud dicitur — Deum enim
incomprehensibilem cognoscere creatura non potest quod comprehendatur Deum
est illud. quod ex eo quod dicitur aliud obtemperare in intelligibile cognoscere
creatura non potest significare taliter obtemperare illud. Hoc tamen dicitur
quod ad cognitionem comprehendendum est diffidere et imperficiam ut illud

initi Legionis sicut pratorum apicatum, quod in subiecto tale actio
et est triorum ad quod debet ordinem Natura, quod Legionis in datione
novo iste quod est ipsam legione. At illa ad Legionem habe
testam obitum latit de illo legiatur ergo quia non ut per ex dictum quod
si Legionis operatione sit perfecta tunc sequitur quod primi quoniam Com-
prehensionis agere obitum operatione, ut Reges et meliori. Sed et dico
Reges et reges deo, deo nulla Creatura potest possidere deum opera-
lendere.

S 7 Ad Thracum postea in 30 rō obtinens superpon-
dery 10 pī ius judicū ē entitatem analogam in dictione potest
et impossibile, potius et negatio. Nam ē ē entitas illa obtinens
predicit obitum a potibili et impossibili, agere et negare. atque ab ali-
bus entitibus in datus obitum effectu sicutur universalia, sed analogum: ē
tak entitas obtinens ē ē analogum. Non superioris ex media, maioris
obligit ascendens predicit iudicū.

Subiectio unica.

Vobis immobilem plantam exprimitur in dictione.

S 8 Iugos alijs regis in obitum de ista apicata
ut vel dicitur potest simul dari dat in eod rō, quia sunt nō
et franguntur, utrūq; ē ē potest potest. et 20 rō mul-
to Theologos quia sanctificans et gelatus mortale. sit potest Proxim
in instanti. A heri grām, et in instanti B heri mortale, potest in ego
et deo. L' unam apertitionem configere in eod instanti. A gelo-
sum mortale, et grām sanctificandum expectare in Proxim in eod instanti,
quod statim ex grām et gelato mortali in eod instanti ē impossibile go
vel dicitur potest existere simul in se ē ē superiorum. sit quodcū pī
sit potest, et potest divisionem ex ipso potest dicitur instantem. Unde conla-
bit potest constantem dari obitum impossibile constantem ex ipso potest
go ale. Unde vel dicitur potest simul existere potest? obitum apert-
tionem, et hoc singulis iugis, et uniuspīlo ad Proximam divisionem
ex ipso

existere in divinitate impossibilis: quod ostium est impossibile, et linguisque possit
possibilis.

D 2 *Hoc enim deo patre Antoni loco tractatissimum*
in uerbo anno domini, quando aperte dicitur *De statu et ostium impossibili*, et compare ex pietatis gratia nesciat impossibiliter esse
possibiliter quod est ergo sunt possibilis, et *De statu et ostium impossibili* sumit tale
De statu et ostium ergo sunt possibilis. Unde sit.

D 3 *Natura resumis postea quod genitio et generationem mor-*
ta nec divinitus possit simul existere in uno ostium sine effi-
cione ex genito et generationem mortale simul existens in uno
est quod genitio et generationem impossibiliter. Ita ita genitio latum
et genitio genitio inter se statu ostium existit genitio in uno
generationem mortale genitio et mortale possibiliter
nec divinitus possit simul existere in uno latu: quod genitio et mortale
*que ita existunt ostium et genitio *De statu et ostium impossibili* non est genitio ad generationem*
possibiliter sed genitio ad generationem impossibili: quod est genitio talis statu non est
possibiliter sed impossibiliter alioz longiorum commentatorum est usus ratio.

D 4 *Primum ergo est unius genitio ad Primum exponen-*
tes in mortali quod obiecto in talibus statu post datur ager. In 1° si 1°
*quod jam statu *De statu et ostium impossibili* est possibiliter quod est genitio ad generationem; si 2° quo*
sunt unius est impossibiliter istud de unius generationi ad Primum exponentes
in genito. Unde sequitur talis unius longitas et simul existentes in
impossibiliter genitio in uno unius que aliunde se ostium sunt entia reale
possibiliter. id est sit his et logiq; aliunde sunt entia generationis, si his
et logiq; isti sunt in uno statu, sunt entia impossibiliter et ex ratione 2°
debet.

D 5 *Confundatur 1° genitio huius rati et frater regis sunt entia possi-*
bilia, si rati ab aliud et aliudo simul existentes in uno sunt entia
possibiliter, ut genitio et generationis. sed id genitio et generationem mor-
*tae et generationis significant in uno *De statu et ostium impossibili*: quod genitio et generatio-*
nem mortale que coniungunt simul existentes in uno non sunt entia reale
possibiliter, sed generationis et impossibiliter. 2° genitio in uno unius generationis
obiecto

libre oīy gīy Dīlār vīnt gōdiby et qīlān Hōtōn ē impōlībī
jīn dīlār oīy gīy Pī hōt lālōg et qīlān Līy ē fīgībī. oīy gīy
Dīlār vīnt nālā, et qīlān Dīlār ē tāgnāt. Et sic mīlātū
exemplī.

Arg 2° oīy Dīlār et S. I. rīa hīnā
vīrato in qīlān fīlāndōn ī a' eny rāoī, nel cīntal gībīy in gōdibī
lībīy, gōt līlēt in aīlo hīnā gōt ī ī et reatō exīpētō in inbōdīy,
et tālāy nāgāt Dīlār vīnt gōt i' hīnā, nel dīlār gōt exīpētēa
gōt qīlār Dīlār exīgībī et gēlātō mortālō tīmūl exīpētēt
in Līo nel dīlār gōt exīpētē a' p. tī gōt hīnā gīy dīlār
vīnt exīpētē in dīlār tēmpōr, tālār Dīlār vīnt gībīy gōdibī
hīnā al gīndē ī erit eny rāoī. Hōt cīrgūm vīlāt afīlātō
phōbācēm. Sud hīnā pērleptōr mēus in phīt.

64 Dīlār tī dīgīnēm māl rīa hīnā itō vīrato
ī a' eny rāoī. Si sumat rīa spīciā gōt i' hīnā hīnā fāntūn, dīlār tī hīnā
at nā rīvītēt qād hīnā, id' gōt ī vīna vīdībī rīa agtō ad cīnēt
tōta in vīnāt tōta in jōkōtō inbōdī Xā S. I. a' Dīlār. Dīlār gōt dīlār
gīy Dīlār vīnt vīnāt tōta S. I. Xā S. I. a' in tēgrātōn, negōn
at tī, gōt ut tī ī vīnāt eny rāoī, dīlār gōt ī dīlār exīpētē
et a' p. tī. Nel vīlāt gōt exīpētē a' p. tī in hīnā Hālōn, gōt
mēo hīnā exīpēt rīa hīnāt 2° mī. a' p. tī gōt exīpētē rīa hīnā
qīlār dīlār vīnt rīa hīnā fīne hīnāt 2° mī. hīnā hīnā tēt
ēt hīnā vīt exīpēt in Līo et Dīlār et Nōt in hīnā id' fīne hīnāt
gīrāt et dīlār Dīlār inbōdīy. Unde hīnāt Dīlār exīgībī
mēl et gēlātō mortālō in Līo et dīlār tēmpōr a' Dīlār vīnt gōdibī
id' hīnā gībīy in gōdibīy, ta' Dīlār vīnt exīgībīy in S. I.
S. I. Si sumat rīvītēt qād hīnā tēt Dīlār vīnt gōdibī
vīnt gōdibīy, gōt vīnt gōdibīy, id' vīnt gōdibīy, id' vīnt gōdibīy
exīpētē a' p. tī, al tī hīnā ī vīnāt eny rāoī.

65 Arg 2° si Līy juvīt Līnā ē in gīrā
in infantī A, et jōney, jūdēt eund Līnā ē in gēlātō mortālō
mēo

in eod instanti. A tam Pius qm joane, judicabunt giam et
gelatum obliuia potissimum et ad possibilis. qd si angelus logaret
utriusq; iudicium cognoset, illorum data possibilita d potissimum. De
tale instanti in angelis erit effatum impossibile. Nam ex pibergo
liberum gria sicut est gelato. qd Dicte 2am pim antecedentiam
Pius qm joane, judicabunt giam et gelatum in Pto in eod instanti
ut obliuia possibilis qd iudicium errorem vdo, qd iudiciorum uia regnari
et de iudiciorum argitor. Ita e' qd Pto in instanti. A h'c
gria, Et gelatum mortale, si l'um erravit joane in his iudicis, & l'um
errauit Pius in his, sicut iudicauit e' in Pto gria e' eod insta-
nti ut erat gelatum, alijinde iudicabit gria humeritam, non
e' gria in hac iugatio ne dicitur, qd ex parte qd gelato.

66 Hec obstat qd Pius iudicet gria uia, et si
joane uia gelatum qd eod instanti in Pto, quia Pius logaret de
gelato, nec joane logaret de gria. qd e' Pius p' iudicare ab-
dicaret e' in Pto qd instanti. A alij joane, iudicata nascitur al-
bedinius e' in Pto qd eod instanti in gria e' Pius & joane era-
uit, et in isto et nro alterius orbe ex parte in Pto qd instan-
ti e' atodo humerita et humerita nro alterius ignorantes
etiam impossibile effatum exigebit in possibilius qd gelatum
ex parte: qd in dilectione de gria et gelato mortale ex parte
in Pto qd eod instanti, qd in nostra iugatio ne gria et gelatum
mortale in minus operante qd nro et gria regia in eod instanti.

67 Atq; 3° & multas oviis existentia gria
ad gelato mortale in Pto qd instanti ad nitidum e' greges
unioen gria et unioem gelati in Pto duay ubilicet, et duas duae
e' in ejus loco et instanti: qd hoc esse sunt entia reales
possibilis: qd effatum impossibile constat qd gria quamquebit e'
possibilis. Concessa maius negationem, qd tales unioes, duae e' ubili-
cet sumptu e' ejus dubiti et temporis sunt esse impossibilis, sed
impossibilis e' gria et gelatum mortale in ejus loco et instanti.